

గా జూ పొద్దు విచ్చకముందే నిద్రించి ఆ మొక్క దగ్గరికి పరిగెత్తి వెళ్ళడం ఉమకి ఈ రెండు నెలలుగా బాగా అలవాటైపోయింది. ఆ వేళ కూడా త్వరగా లేచింది. ముందు పళ్ళు తోముకోవడం కాదు. అంతకంటే ముఖ్యమైన పని అన్నట్లుగా గబగబా పెరట్లో ఆ మొక్క దగ్గరకు వెళ్ళింది.

మానుషే అల్లం త దూరంలో నిరాశగా ఆగిపోయి నిలబడింది. ప్లీ ఏమీ ఎదిగినట్లు లేదు. తెచ్చినప్పుడు ఎంత ఎత్తు ఉండో ఇప్పుడూ అంతే రోజూ ఎంతో శ్రద్ధగా నీళ్ళుపోస్తుంది. తనకెంతో ఇష్టమైన కడంబం మొక్క అది. అది పెద్దయి పూలుపూస్తే చూడాలని ఉమకి ఎంత కోరిక. ఎక్కడో నర్సరీలో కొని జాగ్రత్తగా నాటింది. అసలు ఆ చుట్టుపక్కల ఎవరికీ కడంబం చెట్టు అంటేనే తెలియదు. ఆ పేరు చెబితేనే వింతగా చూశారు. అసలు అలాంటి పువ్వును మేమెక్కడా చూడలేదు అనేశారు. ఉమ ఎంతో ఉత్సాహంగా వాళ్ళకి చెప్పింది.

"పువ్వు బంతి ఆకారంలో ఉంటుంది. ఎంత అందంగా ఉంటుందో. మా చిన్న ప్లీ నా ప్లీగారి అఫీసులో పెద్ద చెట్టు బోలెడు పూలు పూసింది. వినియోగకరమే, పరలక్ష్య పూజ ఇలాంటి పండ గలు పస్తే ఆ పూలు ఎంత సరదాగా తెచ్చేవాళ్ళమో. తోటమాలి జాగ్రత్తగా కోసి ఇచ్చేవాడు".

ఉమ చెబుతుంటే అందరూ ఆనందంగా వినేవారు చివర పెదవి విరిచేశారు. "అ! ఈ మొక్క ఎప్పుడు పెరిగి చెట్టు య్యేను. ఆ పూలు చూస్తామంటావా!" జాగ్రత్తగా చూస్తే మొక్క పెరగకపోతుందా అని ఆశ. 'అంతా నీ పిచ్చిగాని పక్కన ఖాళీస్థలంలో అంతపెద్ద మర్రిచెట్టు ఉంచుకుని దాని నీడన ఈ మొక్క వేశావేమిటమ్మా! మర్రి నీడన ఏ మొక్కన్నా పెరుగుతుందా?" ఓనాడు అత్తగారు కుండ బద్దలు కొట్టినట్లు చెప్పింది.

ఉమ అనాక్క అయింది. అంతేనా మర్రిచెట్టు నీడలో ఏ మొక్కలు పెరగనా. ఉమలో పట్టుదల పెరిగింది. ఎలాగైనా ఆ మొక్కని ఎదిగిలా చేయాలని ప్రయత్నాలు చేసింది. ఉమని ఆమె చేసే పనులని ఎప్పుడూ వేలాకోలా చేస్తాడు శంకరం. "ఆ మొక్క అక్కడే బతకదు కాని అనవసరంగా టైము వృధా చేస్తున్నావు. సరే గాని స్నానానికి తొందరగా నీళ్ళు సిద్ధం చేసి బాత్‌రూమ్‌లో పెట్టు. తర్వాత టిఫిన్ టేబుల్‌మీద రెడిగా ఉండాలి. ఇక్కడ అలస్యం అయితే అఫీసులో లేట్ అవుతుంది తెలుసా" భార్య ముఖకవళికలు గమనించకుండానే అనేస్తాడు. నిజానికి గమనించవలసిన అవసరం కూడా అతనికి లేదు.

చాలా నిశ్చలంగా నిలబడి ఉండిపోతుంది ఉమ. తోవల వేలాది ప్రశ్నలు. పెళ్ళి పేరుతో మీరు భార్యని కట్టుకున్నారు. దాసిదాన్ని పెట్టుకున్నారు. మీ

నమస్త సేవలకి ఆలోచనలో పెళ్ళాం అనే జీవి ఉండాలి కాబోలు. పెళ్ళికి నిజమైన అర్హత ప్రతి అడపిల్ల స్వయంగా గ్రహించిన వాడు ఆ రెండు అక్షరాలనే అవలు తన జీవితంలోకి రాని యదేమో. పుట్టింటో అటు గాను ఇటు పెట్టనంత సుకుమారంగా పెరిగింది. ఇక్కడ అత్తగారింట్లో భర్తకి పేస్తు బ్రష్ మీద వేసి అందివ్వడం దగ్గర్నుంచి అన్నీ పనులు చేయాలంటే చాలా సిగ్గుపడింది. ఒళ్ళంతా చచ్చిపోయినట్టు అనిపించేది.

స్నానానికి గోరువెచ్చని నీళ్ళు బాత్‌రూమ్‌లో సిద్ధం చేసింది. టవల్ సోపు ఆరోజు వేసుకోవలసిన డ్రెస్ అన్నీ అమర్చాలి. అతను స్నానం చేసి డ్రెస్‌ను అయివచ్చేసరికి డ్రెస్‌నిగ్ టేబుల్ మీద టిఫిన్ సిద్ధంగా ఉండాలి. పాగలు కక్కే కాఫీని సేవించడం అతని అలవాటు. హాలులో టేబుల్ కింద ఉన్న బూట్లు సాక్స్ ఇవతలికి తీసిపెడుతుంది.

మళ్ళీ సాయంత్రం అతను అఫీసు నుంచి రాగానే విప్పిన బూట్లు యధాస్థానంలో పెట్టడం కాఫీ టిఫిన్ ఇష్టం ఈ పనులన్నీ మామూలే. మొదటలో ఈ రకమైన సేవకి వృత్తికి అలవాటుపడటానికి కళ్ళనీళ్ళపర్యంతమైంది ఉమకి. ఎం.ఎ గోల్డ్‌మెడల్ తెచ్చుకుంది. ఎందుకు ఇలా పెళ్ళాం పదవిలో సేవకు రాలిగా స్థిరపడిపోవడానికా.

ఈ పనులన్నీ చేయని మొండికిసింది. అత్తగారు భయపడిపోయింది. "అదేమిటమ్మా! పెళ్ళాం అనగానే ఇలాంటివన్నీ చేయరా! అసలే వాడు కోప్పిట్టి కొట్టినా కొట్టగలడు. మీ మామగారికి ఎంత చేస్తే నా రోజులు వెళ్ళాయంటావు. ఆయనకి అన్నం పెట్టి అంత దూరాన నిలబడవలసిందే. ఎక్కడ ఏ లోపం జరిగినా ఊరుకునేవారు కాదు. కాస్త కూరలో ఉప్పు తక్కువైతే కంచం ముఖాన గిరాటు చేసేవారు." అని తిట్టడం, కొట్టడం మగవాళ్ళ జన్మహక్కులా మాట్లాడింది.

"మా పుట్టింటో ఇలా అన్నాలు పెట్టడం, ఎంగిళ్ళు తీయడం అలవాటు లేదు నాకు. నా కంచం ఒక్కటి తీసుకునేదాన్ని". తల్లి ఎంత అరగారంగా తనని పెంచిందో తలచుకుని ఉమకి దుఃఖం ముంచుకొచ్చేది. ఇలా ఇంటి పనులన్నీ చేస్తూ కూర్చుంటే ఎం.ఏలో ఎలా గోల్డ్‌మెడల్ తెచ్చుకోగలిగింది. ఏదూరంగా చూసింది అత్తగారు. "పెళ్ళయిన ప్రతి అడదానికి ఈ పనులన్నీ మామూలే కాదా". "పనుల కోసమే అయితే మీ అబ్బాయి ప్రత్యేకంగా ఒక వాకరును పెట్టుకోవలసింది. అనవసరంగా పెళ్ళిందకు, రెండు లక్షలు దండగ" మనసులో అనుకున్నది పెదవులు దాటింది. అంతే...

అవిడకి చాలా కోపం వచ్చేసింది. "నువ్వేదో ఎక్కడినుంచో దిగివచ్చినట్టే మాట్లాడుతున్నావే. అడ పుటక పుట్టావ్ ఈ పనులన్నీ తప్పతాయా ఏమిటి. మొగుడికి అన్నం పెట్టుకోవడం ఓ ఘనకార్యమో. అసలు మా వాడికి లెక్కలేనన్ని సంబంధాలు వచ్చాయి. ఏదో ఎర్రగా ఉన్నావు కదా అని మోసపోయి చేసుకున్నాడు వెరినాగన్న."

ఆ రోజు నుంచి కోడలు అన్న మాటలన్నీ చిలవలు పలవలుగా కొడుక్కీ చేరవేసింది. శంకరం కోపంతో ఎగిరిపడినాడు. "ఏమిటి. మరి ఇష్టం వచ్చినట్టు వ్యవహరిస్తున్నావు. మొగుడు అత్తగారు అంటే గౌరవం ఏమీలేదు. ఇంటి పనులు ప్రతి అడది చేసుకోవడంలేదా. అసలు పెళ్ళికి ముందు నీ పరసం అంతా తెలిస్తే ఇంకో సంబంధం దర్జాగా చేసుకునేవాడిని" శంకరం బాధల్లా ఇప్పుడు ఇంకో పెళ్ళి చేసుకోవడానికి వీలు లేదనే.

నిజమే పెళ్ళికి ముందు ఇవన్నీ అలోచించకపోవడం తన పొరపాటే. అందుకే మౌనమే శరణ్యమయింది. గొర్రెలా తలవంచి మూడుముళ్ళు వేయించుకున్నట్టే తాను వ్యక్తిత్వం, అత్తగౌరవం అనేది కోల్పోయింది. తల్లి, అక్కయ్యల జీవితాలు చూస్తూ కూడా తానెదో సంసారంలో నుఖంతోపాలు కోరుకోవడం అవివేకం. నల్లబై

ఈవారం కథ

ఏళ్ళకు పైగా పంటలు వార్లు చేసి తల్లి చేతులు కాయలు కాచిపోయాయి. ఎప్పుడూ వీధి మొహం చూసి ఎరగడు. ఇంటి చాకిరీతో, కానుపులతో అవిడ వ్యూహిక పుల్లలా నీరసంగా తయారైతే తండ్రి ఇస్తే బట్టలు నలగకుండా దర్జాగా ఊళ్ళో నాలుగు వీధులు చక్కబెట్టి వస్తాడు. ఆయన రిటైర్ అయి ఏశాంతిగా హాయిగా గడుపుతున్నాడు కాని తల్లికి ఇంటి చాకిరీ నుంచి రిటైర్‌మెంట్ అనేది లేదు. ఇక అక్కయ్యల సంగతి. పెద్దక్క మొగుడు నలుగురు పిల్లల తండ్రి. పరస్పర వ్యామోహంలో పది ఆవిడకి లాలి కట్టాడు. అక్క కన్నీరు పెట్టని రోజు లేదు. భర్త సీదారణని నహిస్తూ ధాయిలాగా బతుకుతోంది.

మొలికడ

రెండో అక్క బతుకు మరి అధ్యస్తం. ఇంకా కట్టం తీసుకురమ్మని మొగుడు ఎప్పుడూ వేధిస్తూ ఉంటాడు. ఆ బాధలు వడలేక చిన్నక్క రెండుసార్లు ఆత్మహత్యకు ప్రయత్నించి కూడా.

పక్క ఇంటిలో ఉండే దంపతులను చూస్తే ముచ్చటేస్తుంది ఉమకి. అతడు మగవాడిననే అహంకారం ప్రదర్శించడు. ఆమె స్త్రీ అనే అభిజాత్యం చూపడు. ఇద్దరూ స్నేహితులు లాగా అత్యీయ తతో మనసుతారు. అలాంటి దాంపత్యాలు మాటికో కోటికో ఒక్కటుంటాయేమో. ఉదయం పూట ఇద్దరూ సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వంటపని ముగిస్తారు. చెరోకచోట ఉద్యోగం. సాయంత్రం ఎవరు ముందువస్తే వారు కాఫీ కాస్తారు. ఇద్దరూ చెరో కవ్వ పుచ్చుకుని వీధి వరండాలో రిలాక్సింగ్‌గా కూర్చున్న దృశ్యం ఎంతో అపురూపంగా ఉంటుంది ఉమకి. ఆ సమయానికి దాబా మీద ఆరిన బట్టలు తీసుకురావడమో, ఏదో పనిమీద పైకి వెళ్ళినప్పుడు అప్రయత్నంగానే వాళ్ళు కనబడతారు.

ఇప్పుడు తెలుసోంది. ఉమ దీర్ఘంగా నిట్టూర్చింది. తనకెటువంటి వ్యక్తి కావాలన్నది స్పష్టంగా అర్థమయింది. ఇలా పురుషాహంకారంతో పనులు చేయించి పెత్తనం చూపేవారిని కాదు. తనను మనషిగా గౌరవించి నహచరిగా ప్రేమించే నవ్యాదయిదు భర్తగా దొరికితే బాగుండేదని ఆమె హృదయం ఘోషించింది. భార్యను యంత్రంగా కాదు. తోటి మనిషిగా మగవాడు భావించాలి. కానీ.. చాలా సంసారాలలో అది ఎండమావే.

తాము మధ్యతరగతి కన్నా పై మెట్టు మీద ఉన్నట్టే లెక్క. భర్త పేరున్న ప్రైవేటు కంపెనీలో ఎగ్జిక్యూటివ్. పదివేలకు పైగా జీతం. ఇద్దరు పిల్లలు, అత్తగారు, తన. అర్థికంగా లోటు లేదు. తన కూడా ఉద్యోగం చేసి తీరవలసిన అవసరం లేదు. ఇంట్లో గిన్నెలు తోమేందుకు, బట్టలుతికించుకునే సదుపాధి ఉంది. కాని శంకరం దృష్టిలో భార్య అంటే భర్త అవసరాలు ఎన్నటికప్పుడు కనిపెట్టగలిగి ఉండాలి. ఆమె రోజంతా అతని గురించే ఆలోచిస్తూనే ఉంది కానాలో ప్రతి నిమిషం కనుక్కుంటూ ఆమిత పతి భక్తిని ప్రదర్శించాలి.

అసలు శంకరానికి తెలుగు సినీమూలు పాఠవి చాలా ఇష్టం. అడవాళ్ళు తెల్లారగట్టే లేచి, తలారా స్నానంచేసి, జుట్టుకు తుండుగుడ్డతో ముడే నుకుని, పట్టుచీర కట్టుకుని తులసికోట

చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేయడం మొగుడు పాచిమొహంతో సరసాడాడితే ముసిముసిగా నవ్వుకోవడం. అత్తకి, మామకి ఇంకా ఇంట్లో జవాబా ఎవరున్నా వాళ్ళందరికీ దాసికన్నా హీనంగా సేవలు చేయడం. అడ వడుచుట్టి, మరదల్ని వాళ్ళేదో తాను కన్న పిల్లలైనట్టు అసార వాత్సల్యం చూపించి త్యాగాలు చేయడం. మొగుడిని చిరువన్నతో అఫీసుకి సోగనంపడం, తిరిగిచ్చేసరికి నవ్వుతూ ఎదురు రావడం ఇలాంటి దృశ్యాలన్నీ అతనికెంతో నచ్చతాయి. కేవలం ఆ దృశ్యాల కోసం ఆ సినీ మాలని ఒకటికీ పదిసార్లు చూస్తాడు. ఉమ కూడా అలానే ఉండాలని అతని కెంతో కోరిక. పెళ్ళయినప్పట్నుంచి ఉమ మొహంలో చిరునవ్వు అతను ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఎప్పుడూ దిగులుగా ఏదో పోగొట్టుకున్న దానికీ మల్లే అలోచిస్తు అలా కిటికీ దగ్గర కూర్చోవడం ఎందుకు. తనకేం తక్కువైందని. పెద్ద ఉద్యోగం చేస్తున్న భర్త. ముత్యాలంటి పిల్లలు. చీకూ చింతాలేని చిన్న సంసారం. అక్కయ్య తన చిన్న వడై పెళ్ళయి బెంగులూరు వెళ్ళిపోయింది. ఎప్పుడో గాని ఇక్కడికి రాదు. ఏదో సంపాదిస్తున్నాననే అహంకారంతో తను ఎలాంటి దురలవాట్లకు లోను కాలేదు. ఉమలాంటి అధ్యష్టమంతులు అడవాళ్ళలో మాటికి కోటికి ఒక్కరుంటారు శంకరం ఉద్దేశంలో.

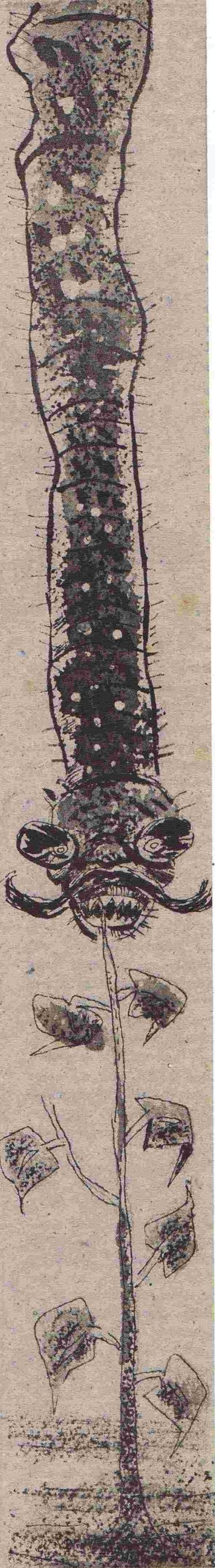
కలుని

కానీ తనకు లేనిదేమిటో చెప్పగలిగే సాహసం ఉమకి ఉండదు. కిటికీ దగ్గర కూర్చుని స్వేచ్ఛగా ఎగిరే పక్షుల్ని చూసి నిట్టూర్లు విడుస్తుంది. ఆ జన్మ ఎల్లనా జాగుండును. కోరుకున్నది అనుభవించే జీవితం అయి ఉండేది. ఉమ మనసు రెక్కలు విస్తకన ఆకాశంలోకి ఎగిరిపోవాలంటుంది. కానీ నిజానికి తను అయిదారు గడల ఇంట్లో అందమైన భేది.

కాలేజీలో చదువుకునే రోజుల్లో నలుగురినీ కలుసుకుని మాట్లాడుతుంటే జీవన మాధుర్యం కొద్దిగానే తెలిసేది. పెళ్ళి య్యాక అది లేదు. పొద్దున లేచిన దగ్గర్నుంచి ఇంటి పనులతో యాంత్రిక జీవితం. రేడియో, టి.వి పుస్తకాలు వీటితో కాలక్షేపం చేయాలనిపించదు. నహజమైన వాలా వరణం కావాలి తనకి. ఉమ నలుగురిలోకి వెళ్ళి ఉద్యోగం చేయడం శంకరానికి ఇష్టంలేదు. అతని నైజం గ్రహించిన ఉమ గట్టిగా మగవాళ్ళ ఎదుటవడటానికి కూడా వెనుకాడుతుంది.

ఉద్యోగం అన్నది ఆర్థిక అవసరాల కోసం కాదు ఉమ దృష్టిలో. ఆవిధంగా స్త్రీ బయటి ప్రపంచాన్ని కొంతైనా చూడగలుగుతుంది. తన ఉద్దేశాలు భర్తకి చెప్పినా వాదించినా ప్రయోజనం ఏదీ ఉండదు. ఉమ ఏదైనా చెప్పబోతే అతనికి అర్థపరచాకగానే కనపడుతుంది. సంసారాన్ని నడవవలసింది నిర్ణయాలు తీసుకోవలసింది మగవాడు. ఇంటికి సంబంధించి నీళ్ళం మగవాడు నిర్ణహిస్తుంటే ఇక అడదానికి కావలసింది ముంది. ఉమకి లెక్కలేనన్ని వీరలు కొంటాడు. నగలు చేయిస్తాడు. పిల్లలని మొగుడిని కనిపెట్టుకుని ఉండటం తప్ప ఇక ఉమ చేయతగిన పని ఏమీ లేదనే అతని అభిప్రాయం. స్త్రీ జీవిత పరిధి ఇంతేనా. భర్త, పిల్లలు బతికుంటే ఆత్మ మామలు. వాళ్ళ సేవలో గడపడమేనా స్త్రీ జీవిత పరమార్థం.

ఉమకి అలోచిస్తున్న కొద్దీ మతిపోతూనే ఉంటుంది. లేదు.. లేదు మగవాడు స్వార్థంతో నమాజాన్ని తనకి అనుగుణంగా మలచుకున్నాడు. తను నుఖంగా బతకడానికి వీలుగా అడవాళ్ళకి పాతివ్రత్యపు ముసుగు కప్పాడు.

ఆయుర్వేద ఫలాలూ

హెల్త్ క్లబ్

మా రేడును మందులరేడుగా ఆయుర్వేద వ్యయ పరిగణిస్తున్నారు. దశమూలాల్లో ఒకటిగా రేడు వేరకు కూడా మంచి ఔషధగుణం వుంది. వేరు లేదా బెరడును ఉడకబెట్టి చక్కటి దిశానీమ తయారుచేస్తారు. ఈ దిశానీమను కూడా మందుగా వాడుతారు.

కారేడు భారతదేశంలోని అన్ని ప్రాంతాల్లో వున్నా, అలాగే లభిస్తుంది. ముఖ్యంగా కూడుకున్న ఈ రేడు ఇతర చెట్లలాగానే ఆకులు రాలిస్తుంది. ఈ రేడు ఆకులు మూడు దశాబ్దాలు వుంటాయి. ఈ రేడు దశాబ్దాలు కలిసి వుంటాయి. తలుపు, ఆకులను రంగుల కలయికలా ఈ ఆకులు మన కంటికి నబడతాయి. ముఖ్యంగా ఈ చెట్టు ఆకులకు బహువలన వుంటుంది. చిన్న చిన్న పూలగుత్తులతో కూడా నిండి చాలా అందంగా వుంటుంది.

విష్ణు వారింజ జాతులకు చెందిన కారేడును ఈగిల్ మార్కెట్లోగా వ్యక్తాన్ని నిపుణులు పిలుస్తారు. వీటిలో రెండు రకాల మొక్కలు మనదేశంలో వున్నాయి. అడవుల్లో పచ్చిగా పెరిగి రకాన్ని 'వచ్చు రకం' అంటారు. ఈ రకం మొక్కలు చిన్న చిన్న పండ్లతో కళకళలాడుతుంటాయి. రెండో రకాన్ని పాగుచేసేందుకు పిలుస్తారు. అందుకే దీన్ని 'పాగు చేయు రకం' అంటారు. ఈ రకం మొక్కలకు పెద్ద పెద్ద పండ్లు వుంటాయి. మారేడు పండు గుండ్రంగా లేదా కొడిగుడ్డు ఆకారంలో వుంటుంది. బాగా పండిన పండు రంగు విభాతిరంగుకు మారుతుంది. ఈ రంగు కారణంగా ఈ పండును 'విభాతి పండు' అని కూడా అంటుంటారు.

మారేడు మంచి 'బేరీ' అనబడే ఆయుర్వేద ఔషధం తయారవుతుంది. సగం పండిన మారేడుపండు మంచి ఈ మందును తయారుచేస్తారు. ఈ పండు లోని పెక్టిన్ (తెల్లటి కార్బోహైడ్రేట్ తో కూడుకున్న జిగురు) సహాయంతో ఈ మందును వైద్యులు తయారుచేస్తారు. బేరీ అనే ఔషధం దీర్ఘకాలిక అతిసార వ్యాధి (డయేరియా)ని, గ్రహణి (డిస్ఎంట్రీ)ని అరికట్టగలదు. మారేడుపండుకు అల్లం కలిపి తయారుచేయబడే దిశానీమ మొలకను నివారిస్తుంది. మారేడు ఎండబెట్టి లేదా వేగించి పొడిచేసి నిల్వ వుండును పరివహాలకు, జిగురు పరివహాలకు మందుగా వాడుకోవచ్చు. బాగా పండిన మారేడుపండు గుజ్జుకు వక్కర మిగడ లేదా పెరుగు కలిపి వడకట్టి బేరీ వర్షు తయారవుతుంది. రెండు ఔషుల గుజ్జుకు నాలుగు ఔషుల నీటిని కలిపి వడకట్టి బేరీ సేరపను ఇంట్లోనే అవలంకా తయారుచేసుకోవచ్చు. ఈ సేరప జీర్ణశక్తిని పెంచి

ఆకలిని కలిగిస్తుంది. వేరు లేదా బెరడును ఉడకబెట్టి తయారుచేసిన దిశానీమ వాడితే మారేడులోని అన్ని గుణాలు దీనికి వర్తిస్తాయి. మారేడు పదే పదే వాడినా దోషం ఏమీ వుండదు. శరీరం వాపులు, వస్త్రలకు మారేడు ఆకులను మారి ఆ పసురు రాస్తే వాపులు, వస్త్రలు తగ్గిపోతాయి. మారేడు విత్తుల మంచి తయారుచేయబడిన లేత పసుపురంగు మామెను విరేచనాలకు విరుగుడుగా వాడతారు. ఈ విత్తులలోని జిగురు పదారం వార్షికులలో వాడబడుతుంది. మారేడులోని పెక్టిన్ (Pectin)ను పండ్ల జెల్లీలలోను, కాఫీలలోనూ (పొందర్స్ పాదనాలు) తయారీలోను వాడతారు.

ఆపిల్ విలువలను చేరిపండు

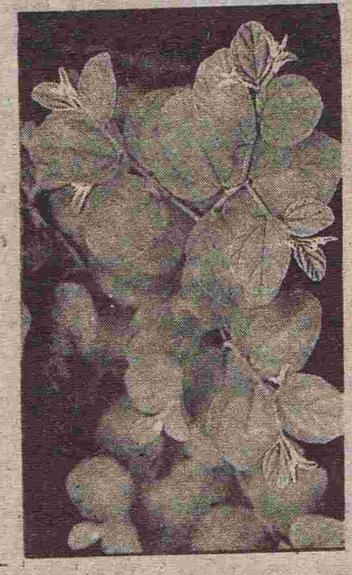
చేరిపండుకు యూరప్ పశ్చిమాసియాల్లోని సమశీతోష్ణ ప్రాంతాలు జన్మస్థలాలు. చేరిపండును ఏయిల్ అంటారు. ప్రాచీన గ్రీస్, రోమ్ లో ఇది చాలా అధిక ఉపయోగంలో వుంది. ప్రస్తుతం ప్రపంచంలోని అన్ని సమశీతోష్ణ ప్రదేశాలలో పాగుచేసి పెంచబడుతున్నది. భారతదేశంలో కాశ్మీర్, నీల గిరిలు ఇతర పర్వతప్రాంతాల్లో ఇది ఉత్పత్తి అవుతున్నది. ఈ పండులో ఏ ఇతర పండ్లలో కంటే తక్కువ అమ్లం వుంటుంది. ఇది నంతులత ఫలం. పలువలో ఆపిల్ తో సమానం కాగా చేరిపండు కండ ఆపిల్ కంటే స్వల్పంగా గట్టిదనం కలిగి వుంటుంది. అయితే ఇది ఆపిల్ కంటే ఎక్కువ రసంతో వుంటుంది. తులనాత్మకంగా పెద్దచెట్లకే ఈ పండ్లు ఉత్పత్తి అవుతాయి.

చేరిపండును విశ్లేషిస్తే దానిలో ప్రోటీన్లు, క్రోమియం, ఫైబర్లు, పీచు, కార్బోహైడ్రేట్లు వుంటాయి. దీనిలోని ఫైబర్లు విటమిన్ సారాలు ఈ విధంగా వుంటాయి. అంతేకాక విలువైన పెక్టిన్ కూడా ఇందులో వుంది. దీని కేలరీల విలువ 52.

సాధారణంగా చేరిపండును తాజా ఫలంగానే తీసుకుంటారు. ఎండిన ఫలాలకూ దీన్ని ఉపయోగిస్తారు. 'పెరీ' అని పిలువబడే చేరిపండు ఫలం పోషక రసం వాతరేగం, కీళ్లవాతానికి అత్యంత ఉపయోగకరమైన చికిత్సగా రూపొందింది. పెక్టిన్, మాల్ట్ నీటికే ఆమ్లాలకు చేరిపండు అమూల్యమైన మూలాధారంగా వుంటుంది. ఈ సారాంశాల (ద్రవ్యాల) వల్ల ఈ పండు అతిసారం, రక్తవిరేచనాలకు ఒక శక్తివంతమైన ఆహార చికిత్సగా రూపొందింది.

మలబద్ధకాన్ని పోగొట్టేందుకు శక్తివంతమైన చికిత్స చేరి పండు. ఆహారంలోకానీ లేదా భోజనం తరువాత కానీ ఒక మధ్యరకపు సైజులో వున్న చేరిపండు తిన్నట్లయితే కొద్దిరోజుల్లోనే సత్ఫలితాలు కనిపిస్తాయి. దీర్ఘకాలపు రోగాలలో రోగికి కొన్ని

రోజుల వరకు చేరిపండునుకానీ దాని రసాన్నికానీ ఇవ్వాలి. పిత్తాశయ సమస్యలు, పిత్తాశయంలో రాళ్లు ఏర్పడటం వంటివి వున్న వ్యక్తులు చేరిపాన్ని పరిపాగా తీసుకోవచ్చు. ఇది పిత్తాశయంలో రాళ్లు మొదలైన వ్యాధులపై బాగా పనిచేస్తుంది. చేరిపండు రసం అలసటను తీర్చేదిగా రుచికరంగా వుంటుంది. దాహార్తి మాపేందుకు ఇది చాలా మంచి సానీయం. జ్వరం వచ్చినప్పుడు ఇది ఎంతో అమూల్యమైనది. చేరిపండు విరేచనకారిగా కూడా పనిచేస్తుంది. దీనికోసం రోజూకు మూడు లేదా నాలుగుసార్లు 250 మంచి 350 మిల్లీలీటర్ల చేరిపండు రసాన్ని ఇవ్వాలి. చేరిపండులో సహజ సిద్ధంగా వుండే తీపిదనం తగ్గితరంగా నిలివమై శరీరానికి ఉపయోగపడుతుంది. అందువల్ల దీని వినియోగంలో అయ్యే విరేచనాలవల్ల బలహీనపడటం జరుగదు.

వేపవలన ఎన్ని ఉపయోగాలో ...

వేపచెట్టు ఏ రకం వేలలోనూనూ జీవిస్తుంది. కొలతలో మిఠంగానూ, కొంచెం పెద్దదిగానూ 20 మీటర్ల వరకు పెరుగుతుంది. ముట్టుకొలత 2.25 మీటర్లవరకు వుంటుంది. దీని జోదే (కాండం) వేరుగా పాగి పాట్లగా, కాంతివంతమైన పచ్చని కిరీటంతో రట్లంగా వుంటుంది. ఈ వృక్షం మార్చి, మే నెలల మధ్య వృద్ధిచి వికసిస్తుంది. కొత్త రేకులు తోడుగుతుంది.

వేపవూలు తెల్లగా, చిన్నగా సువాసనతో కూడి వుంటాయి. మే మంది ఆగస్టు వరకు పక్కానికే వచ్చే వేపవళ్ళు వున్నప్పుడు, అందాకారంలో, ఆకర్షణీయమైన పసుపురంగులతో చేదు, తీపి గుజ్జు కలిగి వుంటాయి. వీటి విత్తనాలు మంచి మాన

కూడా వస్తుంది. వేప మంచి కలప, ఇందనం, పశుగానం మరియు మానె విత్తనాలు మనకు సమకూర్చబడుతున్నాయి. అంతేకాక ఆయుర్వేద వైద్యంలో ఔషధంగా కూడా వేప ప్రముఖస్థానాన్ని సంపాదించుకుంది.

వేప విత్తనాలలో క్రిమికీటకాలను తరిమికొట్టే లక్షణం వున్నట్లు వ్యవసాయ పరిశోధన శాస్త్రవేత్తలు కనుగొన్నారు. అందువలన వేప విత్తనాలను మందుల పరిశ్రమలో ప్రధానంగా ఉపయోగిస్తున్నారు. తెగుళ్ళను అదుపుచేసే అద్భుతమైన శక్తి దీనిలో వుండటంవలన వేపపండ్లు, యూరియా మిశ్రమ ఎరువును ఆకులపై పూతవేస్తే సామర్థ్యంలో పెంపుదల కనిపిస్తుంది. రకరకాల చర్మవ్యాధులకు, వివిధ జ్వరాల వివారణకు వేపచెక్క, లేక బెరడు ఉపయోగపడుతుంది. అందులనే ఇది భారతదేశపు ఆయుర్వేద ఔషధాలలో మిక్కిలి ఉపయోగపడుతుంది. అటలమ్ము, మజూచి, అమ్మవారు మొదలైన అంటువ్యాధులకు వేపచెక్క, కషాయం వాడతారు.

చలిజ్వరాలలో శోఠిపాడి, ధమియాలపాడి చేర్చిన వేపచెక్క రసం సింకోవా చెట్టు మంచి ఉత్పాదించబడే క్షీణన కంటే అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది. కామెర్రకు, సాముకాటుకు కూడా ఇది దివ్యమైన ఔషధం. ప్రేగులలో క్రిమి నివారణకు, కామెర్రకు, సాముకాటుకు, కురుపులకు, జ్వరాలకు వేపరసం ఎంతో మంచిది. కుమ్మ, బొల్లి వ్యాధులకు కూడా వేప ఔషధంగా వాడతారు. వేపచిగుళ్ళు, వెల్లులిరసం, నిమ్మరసం చేర్చి ముద్దగా తయారుచేసి తలకు పట్టిస్తే తలలో పలు వ్యాధులు తగ్గిపోతాయి. అతి క్రోమియం వ్యక్తులలోని మధుమేహవ్యాధిని వేపమానె అదుపుచేస్తుంది.

వేపవళ్ళు ముఖ్యంగా కుమ్మరొగానికి, కడుపులో వురుగులకి, మూలకంక, మూత్ర సంబంధమైన రోగాలకు చాలా మంచిది. వేపమానె అనేక చర్మ రోగాలకు ఉపయోగపడుతుంది. కీళ్ల వొప్పలకు, వాత వొప్పలకు వేపమానె మర్చనా చేస్తారు. వేపమానె తడిపిన గుడ్డవల్ల కాలినప్పుడు వచ్చే పొగను పీలిస్తే ఎటువంటి సెనస్ వ్యాధులైనా హరించిపోతాయి. వేపాకు ఉడకబెట్టిన వేపిళ్ళతో కావడంపెడితే శరీరంలో వుండే కురుపులు తగ్గరగా బాగా పైకి మొవతేరుతాయి. వుండ్రును కడిగేందుకు వేపాకుల కషాయం వాడతారు. వేపాకులు ముద్దగా తయారుచేసి చీముపట్టిన కురుపులపై, వుండ్రుపై, ఇతర గాయాలపై కట్టవచ్చు. కీలా, ప్లేగు వంటి అంటురోగాలకు వేపచిగుళ్ళు, కర్పూరం, ఇంగువ, బెల్లం కలిపి తయారుచేసిన మాత్రలు ఉపయోగించవచ్చు. వేపాకులు కాల్యాగ వచ్చిన బూడిదను కరంజ్ (Karaji) నూరేలో కలిపి చర్మవ్యాధులకు ఔషధంగా వాడవచ్చు. కండ్రు నాచి ఎర్రబడినప్పుడు ఉడకబెట్టిన వేపాకులు కట్టవచ్చు.

వేపమానె క్రీమ్, పాంపు, టూత్ పేస్టు, సోప్ల తయారీలో ఉపయోగిస్తున్నారు. దీనిలో చుండ్రును

పోగొట్టే ఎన్నో ఆమ్లాలు వున్నాయని పరిశోధనలో తెలిసింది. దీని విస్తారమైన ఆకులవల్ల వేపచెట్టు ఇతర చెట్లకంటే ఎక్కువ ఆక్సిజన్ను ఇస్తుంది. కలుషిత వాయువును బాగా స్వచ్ఛమే చేస్తుంది. అందులన వేపచెట్టు నీడన పడుకుంటే ఆరోగ్యానికి ఎంతో మేలు చేకూరుతుంది.

వేరేడు
వేరేడుచెట్టు ఎత్తుగా, ఆకుపచ్చగా వుంటుంది. దీని పండు సామాన్యంగా ఆకర్షణీయమైన ఊదారంగులో వుంటుంది. ఇది రుచిలో కారంగా, తియ్యగా వుంటుంది. ఈ పండు దాదాపు ప్రతిరోజూ కోయబడి అదేరోజూ మార్కెట్ కు వంబడుతుంది. ఇది వెంటనే కుళ్ళిపోయే స్వభావం కలిగి ఉంది. మంచి స్థితిలో రెండు లేక మూడురోజుల కంటే నిల్వ వుండనిది.

వల్లెగిని "సైజిజియం కుమిని" (Syzygium Cumini) అనే పేర వ్యక్తాస్త్రవరంగా గుర్తించబడింది. జాంబవ, జమున, రాజమన, కాలాజమున, వేరేడు, వవల్, వెరిలి, జములి, వల్లెగిని, వల్లెబెరీ అనే స్థానిక పేర్లతో పిలువబడుతుంది.

ప్రాచీనకాలం మంచి దీని ఆపాధారణ రుచి, వాసన, రంగు ఆధారంగా పాత్రమైనాయి. అనేక ఇతర రకాలలో చాలా సాధారణ రకం రాజమన రకం. ఇది దీర్ఘ చతురస్రంగా వుండి, గాఢమైన ఊదారంగు లేదా నీలరంగులో వుంటాయి. గులాబీరంగు లేదా బూడిదరంగు తీపిగుజ్జు కలిగి చిన్న విత్తనాలతో వుంటాయి. మరోరకం క్రీందీ స్థాయికి చెందిన 'కాథ' రకం. ఇది అమ్మపు గుజ్జుల చిన్న పండు. అభివృద్ధి చెందిన ఇతర రకాలను కూడా పెంపొందించడం జరిగింది.

రేగుపండు

రేగుపండులో తినదగిన భాగం మొత్తం పండులో 70 శాతం వరకు వుంటుంది. పక్కమైన పండులో ప్రధానమైన చక్కెరలు గ్లూకోస్, ఫ్రక్టోస్, సుక్రోస్ కు చెందిన అధారం ఏదీ కనుగొనబడలేదు. విటమిన్ 'సి' ఖనిజలవణాలకు ఇది మంచి అధారం. పండు లోని మైనపు భాగం తాజా ఆకులు పక్కంకాని మామిడి వాసనల మానెను సమకూరుస్తాయి. ఈ పండు ఔషధ గుణాలకు అమూల్యమైనది. ఇది అమ్లగుణం కలిగి, సాధారణంగా ఉష్ణ అద్భుతుని పీటిని తింటారు. తాజాపండ్లు రుచిగా వుంటాయి. కానీ వీటిని పండ్ల కలకలంకానీ, తాండ్రాకానీ భద్రపర్చుకోవాలి. ఈ పండ్లు పానీయాలు మరియు హల్వావంటి మెత్తని పదార్థాలు చేసుకునేందుకు ఉపయోగిస్తాయి. పక్కంకాని పండురసం వెనిగర్ తయారుచేసేందుకు ఉపయోగిస్తారు. ఇది ఆకర్షకమైన రంగు, చక్కని సువాసన, రుచి మరియు పరిమళం కలిగి వుంటుంది.

వల్లెగిని విత్తనాలు పోటీనీ కాలియంలో అత్యంత విలువగలవి. మధుమేహ వ్యాధిగ్రస్తులకు ఎండిన విత్తనాలలోని సారాన్ని బేటిల్ గ్యాం ఇచ్చినట్లయితే వారి బ్లడ్ సుగర్ మరియు గ్లైకోసురియాలు స్థాయి తగ్గిస్తుందని పరిశోధనలో వెల్లడయింది. పసుపు పచ్చ రంగులో వుండే మంచి వాణ్యతల తేనెకు రేగుపండు ప్రధానమైన ఉత్పత్తి స్థానాలు.

శ్రీకాంధ

సుర్రినీడు

(12 వచోదకము)

ఈ ప్రపంచాన్ని సంపారాన్ని ఏలవలసింది మగవాడే అన్న నిశ్చిత అభిప్రాయం ఆడవాళ్ళకి కలిగించడంలో కృతకృత్యుడయ్యాడు. ఇల్లుదాటి బయటకే వస్తే ఏమయిపోతానో అన్న భయంతోనే ఆడపిల్ల పెరుగుతోంది. చట్టాలు, శాసనాలు చేసేది మగవాళ్ళే. అమలుపరిచేది మగవాళ్ళే. వాటిని కాదని వీధిలోకి వచ్చిన స్త్రీని కర్మశంగా నామరూపాలు లేకుండా నాశనం చేస్తారు.

పెళ్ళి అనే సామాజిక బంధంతో స్త్రీ జీవితం ఎక్కడ వేసిన గొంగలి అక్కడే అన్న చందమవుతోంది. ఆత్మగారు చెప్పినట్లు మర్రినీడలో మొక్కలు పెరగవు. మగవాడి తోడు కూడా అంతే. ఆడదాని బతుకుని మిడగనీయదు. భర్త, పిల్లలు అంతే ఆమె జీవితం అంటారు. కానీ ఆకాశంలో హాయిగా ఎగిరి స్వేచ్ఛా

వూరిత స్నేహమయ జీవితం కావాలని చైతన్యవంతుడాలైన స్త్రీ కోరుకుంటుంది అనే వగ్గునత్యాన్ని గుర్తించడం. అలోచిస్తున్న కొద్ది ఉమలో ఏదో అనంతస్థి జీవితాన్ని స్త్రీ కూడా సంపూర్ణంగా స్వేచ్ఛగా అనుభవించాలి. కానీ అందుకు మగవాడు ఆమెకు నిత్యం అడ్డుతగులుతూనే ఉంటాడు.

కూతురు ఈడేరగానే ఓ మగవాడి నీడన ఆమెను పడవేయడానికి శంకరం ప్రయత్నించాడు. ఏ విషయంలో వోరు మెడపని ఉమ కూతురి చదువు విషయంలో భర్తతో పోట్లాడి గెలిచింది. మెడికల్ ఎంబ్రెస్ లో కూతురు మంచి ర్యాంక్ తెచ్చుకున్నప్పుడు భార్య పెదవులపై చిన్న వచ్చు మెరియడం మానీ శంకరానికి విస్మయంతో కూడిన క్రోధం లాంటి భావమేదో కలిగింది.

బాగా చదువుకుని స్వీత తన బతుకు బాటను తానే ఎంచుకోగలదని ఎక్కడో నమ్మకం ఉమకి. కాలేజీలో వెంటనే అబ్బాయిలని తాము ఎలా పట్టి కొట్టించింది ఇంటికిచ్చి స్వీత నివరిస్తుంటే ఉమ కుతూహలంగా ఎంటుంది. కాలేజీలో రోడిగా పేరుమోసిన ఓ

అబ్బాయి ప్రేమలేఖ రాస్తే స్వీత ఊరు కోలేడు. ప్రీన్సిపాల్ కి కంప్లయింట్ చేసి అతనిని, డిబార్ చేయించింది. రోడ్డుపై అటకాయించి వేధించే జులాయిలకి అక్కడిక్కడే నలుగురిలో నిలవేసి బుద్ధిచెబుతుంది. జీవన పయనంలో ఆడపిల్లకి అడుగడుగునా ఎదురయ్యే ముళ్ళను ఆమె తైర్వంతో ఏరిపోరేస్తూ కత్తి అంపులా సూటిగా ముందుకు సాగుతున్న కూతురుని చూస్తే మనసు మారుమూల పొరల్లో కొద్దిపాటి ఆనందం, ఆ పక్కనే కొంచెం భయం కలుగుతాయి ఉమకి. చెదరని ఆశతో రోజూ మొక్కకు నీళ్ళు పోస్తూనే ఉంది. మృతికి చిన్నగా చెదలు పట్టడం చూసిందో లేదోకాని.

వచ్చేవారం కథ
కొంస
- ఓల్గా

ఆటోమేటిక్ టాయ్ రివాల్వర్

SUN ZORO
Rs. 150/-
పోస్టల్ ఛార్జీలు అదనం

GUN ZORO
Rs. 250/-
పోస్టల్ ఛార్జీలు అదనం

50 పాల్లు బదిలీ

- ★ లైసెన్స్ అవసరం లేదు
- ★ పిల్లలకు అపూర్వమైన బహుమతి
- ★ మహిళలకు ఆత్మరక్షణ కొరకు

సన్ జోరో మరియు గన్ జోరో తుపాకులు మీకు పూర్తి రక్షణ నిస్తాయి. ఏకనికల కొరకు, డ్రామాలలో, మాటింగ్ లకు ప్రయాణాలలో మరియు జంతువుల బారినుండి రక్షించు కొనుటకు పొగలు విరజిమ్ముతూ ప్రేలే తుపాకి. వెంటనే మీ ఆర్డరులను పంపించండి.

PRAGATHI TRADERS (A/5)
(PO) MAIRA BARITH (GAYA)